

АКАТИСТ ПРЕДОБНОМУЧЕНИЦИ ФЕВРОНИЈИ
25. ЈУН / 8. ЈУЛ

Кондак 1.

Теби, величанственој и храброј мученици коју Бог од вечности изабра да подвигом својим посрамиш ђавола и да се златним словима упишеш у књигу Вечног живота, молитвени вапај уносимо ми просјаци и сиромаси духовни: Помози нам да и наша имена буду записана у тој Књизи живота, како би те угледали једном када пређемо у Царство духова, и запевали: Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Икос 1.

Анђелима се уподобљавајући у тишини манастирској од детињства, ти у цвету младости своје принесе себе као непорочну жртву Господу кроз неописано страдање, о преподобномученице Февронија, задививши и Небески и земаљски свет, и поставши понос и слава Цркве Христове. Зато ти уносимо овакве похвале:

Радуј се, јер си за Христа Господа славно пострадала!
Радуј се, јер си страдањем својим ђаволе победила!
Радуј се, јер си мучеништвом рај заслужила!
Радуј се, јер је подвиг твој многа срца Господу призвао!
Радуј се, неустрашива војвоткињо Христова!
Радуј се, невесто, венцем мученичким овенчана!
Радуј се, славна похвало монахиња!
Радуј се, блага Небеска доброто!
Радуј се, блистава земаљска лепото!
Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 2.

Тебе, света Февронија, као двогодишње дете доведоше у женски манастир, где те тетка твоја, блажена игуманија Вриена узе на руке своје као Божији дар монашкој обитељи њиховој и громким гласом са осталим сестрама запева: Алилуја!

Икос 2.

Чувајући те као онај еванђељски бисер, игуманија те сакри од очију света, и свет од тебе, света Февронија, јер ти до двадесете године своје не изађе из манастира, него као нежни цвет би заливана Еванђељем Христа Господа, пребивајући у молитви и послушању. Зато те величамо овако:

Радуј се, јер као Мајка Божија, и ти као дете би принесена Богу!
Радуј се, јер си од младости Богу служила!
Радуј се, јер си се сачувала од свакога зла!
Радуј се, јер си се уподобила Анђелима!
Радуј се, најчистији Небески изворе!
Радуј се, бисеру рајске баште!
Радуј се, нежна сеницо у монашке ризе обучена!
Радуј се, дародавко блага Небеских!
Радуј се, предивни украсе Цркве Христове!

Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 3.

И ти израсте у предивну Христову невесту, препуну љубави и доброте, о света Февронија, јер из тебе зрачише кротост, смиреност, целомудреност и све остале еванђељске врлине, које ти сваки дан украшаваше Небеском песмом: Алилуја!

Икос 3.

Али и телесна лепота твоја, о света Февронија, би савршено Богом саздана, јер такву красоту ни Земља ни Небо нису видели. Игуманија Вриена се бојаше да те лепота не саблазни, па на тебе стави тешки подвиг поста, бдења и молитве, како би умртвила прелепо девојачко тело твоје. А ми, дивећи се мудрој руковођењу њеном, величамо те овако:

Радуј се, величанствена подвижнице!
Радуј се, кротка и незлобива девственице!
Радуј се, Анђеле у тело обучени!
Радуј се, крине свете монашке обитељи!
Радуј се, невини цвете Рајски!
Радуј се, светлошћу дјевства позлаћена!
Радуј се, неразрушиви дворче Небески!
Радуј се, јер си душу испунила љубављу Христовом!
Радуј се, јер добротом својом помажеш свима који те моле!
Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 4.

Али и ти сама мучише тело своје, света Февронија, јер си поред подвига молитве и поста, кажњавала себе веома кратким сном, спавајући на узаној дасци, или на земљи. А када би те ђаво у сновиђењима покушао да саблазни, ти би одмах устајала да читаш Свето Писмо и Божанске књиге, појући: Алилуја!

Икос 4.

Стекавши велику Божанску мудрост, света Февронија, тебе је игуманија одредила да петком увече читаш духоносне књиге, јер су тада у манастир долазиле и побожне жене из оближњег града. Али, по наређењу игуманије, ти си стајала иза завесе, да не би виђала лица и накит тих жена, јер је она желела да те сачува чисту од свих саблазни овога света. Зато ти овакве похвале узносимо:

Радуј се, јер си телесне страсти победила!
Радуј се, јер си душу своју са Божанских извора напајала!
Радуј се, јер си премудрошћу Божјом и друге васпитала!
Радуј се, заљубљена невесто која је женика Христа чекала!
Радуј се, јер си у побожности и врлинама ка Небу стремилас!
Радуј се, јер те је игуманија као најлепши бисер Небески чувала!
Радуј се, јер си све лепоте овога света због Господа презрела!
Радуј се, јер си монашке завете савршено испуњавала!
Радуј се, јер у теби све беше пуно љубави и доброте!
Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 5.

Али одједном, у манастиру твом, о света Февронија, настаде страх и немир, јер из Рима од злочестивог цара Диоклецијана би наређено гоњење Хришћана. На исток дође сурови епарх Селин, који страшно гоњаше верне Христове слуге, који су, не желећи да се поклоне идолима, радосно страдали за Бога Оваплоћеног, појући: Аليلуја!

Икос 5.

Када зли гонитељи дођоше до града где беше твој манастир, ти тада беше у постели, јер се тешко разболе. Све монахиње се уплашише и побегоше, желећи и тебе да поведу са собом. Али ти, о неустрашива мученице Февронија, не хтеде да бежиш, већ остаде са игуманијом Вриеном и помоћницом њеном Томаидом, радосно чекајући љуто страдање. Зато ти кличемо овако:

Радуј се, јер се ниси уплашила предстојећег мучења!
Радуј се, јер те је игуманија мудро припремала за подвиг!
Радуј се, јер си молитвама њеним била ограђена од свих ђавола!
Радуј се, јер си радосно ишла ка мученичкој смрти!
Радуј се, јер храброст твоја вековима срца верних напаја умиљењем!
Радуј се, невино јагње Христово!
Радуј се, светлости неугасива!
Радуј се, мирисно миро Небеско!
Радуј се, срно која је само у Господу тражила спас!
Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 6.

Дознавши да поред града постоји женски манастир, мучитељ Селин посла војнике да похватају све монахиње. Улетевши у светињу као звери, они похиташе да мачем убију игуманију Вриену. Али тада ти храбро скочи, неустрашива Февронија и рече да прво убију тебе, јер ниси желела да видиш смрт твоје друге мајке - па запева: Аليلуја!

Икос 6.

И пре него те одведоше мучитељу, света Февронија, мати Вриена и Томаида те последњи пут поучише како да се држиш пред судијом, укрепљујући те да сва мучења издржиш до краја, како би примила венац победе од Самог Господа. И ти послушно, као невино јагње, прими све те речи, па храбро пође да пролијеш крв за Љубљеног женика свога. Дивећи се храбрости твојој, ми ти кличемо:

Радуј се, јер си са радосћу дочекала дан победе своје!
Радуј се, јер си са мужевном храброшћу корачала ка мучилишту!
Радуј се, јер се многи на тебе угледаше и мучеништво примише!
Радуј се, јер као нежна птица пође у загрљај смрти!
Радуј се, предивна дјево Царства Христовог!
Радуј се, чедна грлице Господња!
Радуј се, мудра девојко, која је спремно дочекала женика!
Радуј се, утешитељко болних и немоћних!

Радуј се, молитвенице за грехе наше!
Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 7.

Када те везану тешким ланцима око врата доведоше на судилиште, сви присутни од туге заплакаше. Тада те судија запита ког си сталежа, да ли си слободна или робиња, а ти му, света Февронија, овако одговори: “Ја сам од рођења робиња. А чија робиња – упита? А ти храбро рече: Христова!” – па запева: Алилуја!

Икос 7.

Онда злочестиви Селин, задивљен лепотом твојом, коју он у животу свом не виде, стаде да ти ласка како ће те удати за свога синовца Лисимаха и дати да будеш господарица над целим имањем његовим. А ти му смело одговори, страдалнице Февронија, како тебе на Небу чека нерукотворени двораци и Бесмртни женик, Кога ти по цену и највећих мука не желиш да издаш. Слушајући ове речи твоје, ми ти радосно појемо:

Радуј се, јер си свим бићем својим љубила Господа Христа!
Радуј се, јер си тешке окове због Њега лако носила!
Радуј се, јер смело изјави пред свима да си Христова робиња!
Радуј се, јер си презрела сва блага овога света!
Радуј се, јер си умом сва била у Небеском свету!
Радуј се, јер ниси живела више ти, него Христос у теби!
Радуј се, јер се сада наслађујеш неописаним сладостима духовним!
Радуј се, јер се усрдно молиш за оне који те моле!
Радуј се, јер се име твоје у оба света свечасно слави!
Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 8.

Тада бестидни Селин даде да обнаже девојачко тело твоје, мислећи да ће те тиме постидети и да ћеш се одрећи Господа твога. А ти, о чедна невесто Христова Февронија, победивши срам, одговори: “Ја сам спремна да за мога Христа поднесем не само ово обнажење, него и да мачем будем посечена и огњем сагорена” - па неустрашиво запева: Алилуја!

Икос 8.

Селин те тада оптужи да се гордиш лепотом тела свога пред силним народом који те гледаше, о невини Анђеле Христов. А ти му смело одговори, света Февронија, да девојачко тело твоје до данашњег дана нико не виде, али да не пристоји Христовој војвоткињи да прими ране и огањ у хаљине обучена. Зато ти, тако храброј, ми кукавице и слабићи, овакве похвале узносимо:

Радуј се, јер љубављу победи стид бестидног обнаживања пред народом!
Радуј се, јер смелошћу својом разјари бездушног мучитеља!
Радуј се, јер те Христос заогрну благодаћу као хаљином!
Радуј се, јер си храброшћу својом ђаволе љуто посрамила!
Радуј се, јер крв твоја многобоштво потопа!

Радуј се, јер си градећи мучеништвом земаљску Цркву, победоносно ушла у Небеску!

Радуј се, јер подвиг твој са сузама умилења читамо!

Радуј се, јер свето име твоје и данас монахиње с љубављу носе!

Радуј се, за Христа од рођења припремана невесто!

Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 9.

Тада побеснели Селин нареди да те разапну на земљи и да запале огањ испод тебе, па да те немилосрдно бију моткама. И по земљи истече много скупоцене и свете крви твоје, о мученице Февронија, да присутни народ поче викати судији да поштеди младост и лепоту твоју, док ти Господу Христу своме, који те у подвигу укрепљиваше, појаше: Алилуја!

Икос 9.

Има ли на свету беседника који би знали да опишу све муке твоје, о преподобномученице Февронија. Јер тада ти мучитељи стругаше тело оштрим гребенима и гвожђем, избише ти седамнаест зуба. Па када ни после тога ти не хтеде да издаш Господа свога, онда ти бездушници, о страхоте, одсекоше обе дојке и бацише на земљу. А народ који то гледаше, проклињаше и Диоклецијана и римске богове, одлазећи очајан са мучилишта. А ми те, срно рањена, овако величамо:

Радуј се, јер прими неописане муке за Христа Господа!

Радуј се, јер огњем палише девојачко тело твоје, а ти се тихо молише!

Радуј се, јер пречисте дојке твоје бездушно одсекоше, а ти Господу певаше!

Радуј се, јер из њих уместо млека мученичка крв потече, и ђаволе одгонише!

Радуј се, јер мучитељи кидаше тело твоје као побеснеле звери, а ти се радоваше!

Радуј се, јер си показала да Бога треба највише од свега љубити!

Радуј се, заштитнице наша од демона!

Радуј се, голубице позлаћених крила!

Радуј се, најлепша невесто Христова!

Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 10.

До лудила доведени Селин тада нареди да ти одсеку руке и ноге, страдалнице Февронија. И ти, као да то није твоје тело, стављаше сама, прво руке, па онда и ноге на пањ, на коме их целати бездушно одсецаше. Знајући да је мукама твојим дошао крај, ти си тихо са Анђелима појала: Алилуја!

Икос 10.

Иако сва у крви, о мученице Февронија, душа твоја још не одлазише из растргнутог тела, па ђаволики Селин нареди да одсеку свету главу твоју. И ти, после свих мука, испусти пречисту душу своју, коју Анђели узеше на руке своје и однесоше у Небеску ложницу, да се вечно радујеш са осталим невестама Христовим. А ми, и тужни због страдања твога и срећни због величанствене победе твоје, захвално те овако величамо:

Радуј се, јер беше обливена мучничком крвљу као хаљином!
Радуј се, јер ти је благодат Христова муке блажила!
Радуј се, јер све удове своје принесе Господу на дар!
Радуј се, јер показа храброст какву свет не виде!
Радуј се, јер задиви и Анђеле мучеништвом својим!
Радуј се, јер са пречистим дјевама ликујеш у Царству Небеском!
Радуј се, сигурно прибежиште прогоњених!
Радуј се, велика надо безнадежних!
Радуј се, пред Господом сигурна заступнице наша!
Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 11.

Мучитеља Селина истога дана стиже грозна смрт, а синовац његов Лисимах, кога је мајка научила од малена да воли Хришћане, нареди да се мученичко тело твоје, мученице Февронија, пажљиво покупи, чак и земља на коју је твоја света крв истекла, док благоверни народ лијући сузе, са тугом и болом појаше: Алилуја!

Икос 11.

Када свете мошти твоје донесоше у манастир, игуманија Вриена изнеможе од неописане туге. У међувремену се све избегле сестре вратише у манастир, и те ноћи епископ града, са благоверним народом одржа свеноћно славословље у част твоју. Многи незнабошци примише Хришћанску Веру, а и сам Лисимах се крсти, па оде у манастир, тако да из великог подвига твога, света Февронија, израсте много дивнога плода. Желећи и ми да ти захвалимо за славну успомену твоју, величамо те овим речима:

Радуј се, јер си подвиг свој величанствено завршила!
Радуј се, јер си победнички ушла у Царство Небеско!
Радуј се, јер из мученичке крви твоје процвета Хришћанство!
Радуј се, јер је Бог јуначким подвигом твојим градио Цркву своју!
Радуј се, јер су многи пожелели да са тобом мученички скончају!
Радуј се, јер си благочестиву кнегињу Јерију и дом њен привела Господу!
Радуј се, јер име твоје као сунце на Небу сија!
Радуј се, јер си крвљу својом исписала величанствено житије!
Радуј се, предивни цвете Цркве Христове!
Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 12.

Од тада, сваки пут када би на дан мучеништва твога, мученице Февронија, у манастиру вршили свеноћно бденије у спомен твој, ти би се појављивала међу сестрама за певницом, и стајала на место своје, као раније када си била жива, а сестре би са умиљењем и сузама благодарно Богу појале: Алилуја!

Икос 12.

Епископ града у коме беше манастир твој, имајући велику љубав према теби, о преподобномученице Февронија, сагради дивну цркву у име твоје. И када пожелеле да кивот са моштима твојим пренесе из манастира у нову цркву, нека сила му недаде.

Схватајући да није воља твоја да се мошти пренесу из манастира, игуманија те као живу замоли да дозволиш да се бар један делић моштију пренесе. И ти јој дозволи, те један зуб твој однесоше у нову цркву, где се од њега дешаваше многа чудесна исцељења. А ми ти благодарно овако појемо:

Радуј се, дивна Христова голубице!

Радуј се, пречисти Анђеле Небески!

Радуј се, јер си цвет младости своје Господу поклонила!

Радуј се, јер си душу своју венцем мучеништва украсила!

Радуј се, јер си Господу олтар у срцу саградила!

Радуј се, јер си се после смрти у манастиру свом чудесно појављивала!

Радуј се, јер су се над моштима твојим безбројна чудеса догодила!

Радуј се, јер подвиг твој векове обасјава!

Радуј се, примеру бескрајне љубави према Христу!

Радуј се, преподобномученице Февронија, Божанска голубице Христова!

Кондак 13.

О, преподобномученице Февронија, пречиста дјевнице и велика Христова мученице, прими ову молитву нашу, као још један мирисни цвет у славу и част твоју, па се сети и нас који са страхом морем живота овога пловимо, и помози нам да у мирно и тихо пристаниште Царства Небеског дођемо, како би могли са радошћу да запевамо: Алилуја!

Овај кондак се чита три пута, па затим: икос 1. и кондак 1. и молитва, на крају.

МОЛИТВА

О, света преподобномученице Февронија, анђеле за Христа рођени и пострадали, и за Христа крвљу венчани, као добра и блага невеста Његова, сети се и нас просјака духовних, па нам удели бар мало милостиње, бар мало блага Небеских. Јер ми смо овде на Земљи пука сиротиња, и све што смо од Цара твога добили, и што нам сваки дан даје, односе нам лопови лукави, односе зли адски анђели. И што је најгоре, постали смо толико немоћни да се одбранимо од њих, да смо им постали робови, и сваки поклон одозго ми им предајемо без имало борбе. А кад се сетимо тебе, јунакиње међу мученицама, света Февронија, обузме нас стид због те немоћи.

Јер ми не можемо Господу ни неколико часака искрене молитве да принесемо, а ти си Му цео живот свој поклонила. Ми не можемо ни сузу за грехе своје да пустимо, а ти си, иако невина, сву крв своју за Њега пролила. А како би тек неку већу муку поднели за Њега, а ти си му и дојке, и руке и ноге поклонила, које ти одсекоше, и главу на крају. Зар си могла више? Јер срце и душу си Му поклонила од рођења.

Зато ми, просјаци и убожјаци велики, знајући да ти као невеста Цара Христа имаш кључеве од многих одаја Његових, где су блага небројена, пружамо руке своје и просимо. Пружи нам бар један мали бисер Небески, којим ризница Христова неће осиромашити, а ми ћемо постати пребогати. О Божанска голубице Христова, Февронија свеславна, нека тај мали бисер Христов учини чудо са нама, и у нама, и улије у нас бар мало оне храбрости које си ти имала, па када лукави лопови, зле слуге адске, дођу по своје, како су већ навикли, да мужевно станемо пред њих, и кажемо: "До сада били ваши робови, а од сада ћемо бити Христови! "

О, помози нам, препободномученице Февронија, погледај руке наше што дижемо ка теби, умоли женика твога да нас не презре, већ да нас благодатном силом Својом огради, како бисмо били сигурни да ћемо до последњег часа овоземаљског бити добровољне слуге и робови Његови. И да никада више нећемо пасти у руке злих слугу адских, него да ћемо молитвама твојим, сакупити довољно блага којим се Небо купује. Па да нас онда једнога дана Господ прими макар у најдаљњи кутак Царства Свога, где ћемо радосни чекати да се и ти појавиш, да те видимо, да ти руке целивамо, да ти захвалимо, као пречистој невести Христовој, голубици позлаћених крила, која нам је помогла да дођемо тамо где сви вечно поју и славе Најсветије Име Божије, Оца и Сина и Светога Духа, кроз сав бескрај бесконачне вечности. Амин.

Акатист написао: Мирко И. Нанић